

20 Νοεμβρίου, 1995

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΓΙΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΡΙΣΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ,
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΜΥΝΑΣ,

Καθ' ού η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 146/95)

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Κρίσεις — Κρίση αξιωματικού ως προακτέου κατ' αρχαιότητα — Στοιχεία της επαρκούς αιτιολογίας της — Δεν πληρούνταν στην κριθείσα υπόθεση.

10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Παράλειψη εξέτασης των λοιπών λόγων ακυρώσεως εκ του λόγου της αποδοχής ενός από αυτούς — Σχετική νομολογία.

Ο αιτητής προσέβαλε την κρίση του ως προακτέου από τον κατεχόμενο βαθμό του συνταγματάρχη κατ' εκλογήν παρά το γεγονός ότι πληρούσε τις κατά νόμο προϋποθέσεις για τέτοια κρίση.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

20 1. Ο αιτητής συγκέντρωσε εν προκειμένω όπως άλλωστε δέχεται και η ίδια η απόφαση, όλα τα δεδομένα που δικαιολογούσαν διαφορετική κρίση. Η κατάληξη του Συμβουλίου να τον θεωρήσει προακτέο κατ' αρχαιότητα περιέχει στοιχείο αντινομίας. Και βρίσκεται σε σαφή αντίθεση με τα στοιχεία.

Εδώ τα στοιχεία φανερώνουν αδιάλειπτα, επί σειρά ετών, ικα-

νοποιητική υπηρεσία στο προβλεπόμενο επίπεδο, χωρίς τίποτε να επισκιάζει την άριστη εικόνα του αιτητή. Η μνεία σε συνεκτίμηση και αξιολόγηση των στοιχείων στο σύνολο τους χωρίς εξειδίκευση είναι απελπιστικά ασαφής. Και ενόψει αυτών τούτων των επικαλούμενων στοιχείων είναι αδικαιολόγητη. Η αντίφαση που εμπεριέχεται στην απόφαση και η διάστασή της με τα πραγματικά δεδομένα την καθιστούν νομικά επιλήψιμη.

5

2. Το συμπέρασμά μου, που αφορά την αιτιολογία της πράξης, καθιστά περιττή την εξέταση οποιουδήποτε άλλου θέματος περιλαμβανομένης και της αντισυνταγματικότητας της απόφασης: βλέπε *The Board of Registration of Architects & Civil Engineers v. Christodoulos Kyriakides* (1966) 3 C.L.R. 640, 654-655, *Μιχάλης Παναγιωτίδης ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 495, 500, *Καραλιώτας ν. Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 1701, 1709 και *P.I.K. ν. Καραγιώργη & Άλλων* (1991) 3 Α.Α.Δ. 159, 187.

10

15

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20

Κωνσταντινίδης ν. Δημοκρατίας (1995) 3 Α.Α.Δ. 1634,

Board for Registration of Architects & Civil Engineers v. Kyriakides (1966) 3 C.L.R. 640,

25

Panayiotides v. Republic (1986) 3 C.L.R. 495,

Karaliotias v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1701,

P.I.K. ν. Καραγιώργη κ.ά. (1991) 3 Α.Α.Δ. 159.

30

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία έκριναν τον αιτητή προακτέο κατ' αρχαιότητα, αντί κατ' εκλογήν

35

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για το Καθ' ου η αίτηση.

40

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ο αιτητής έκαμε τη σταδιοδρομία του στον κυ-

πριακό στρατό. Άρχισε από πολύ χαμηλά. Διορίστηκε δεκανέας την 1/12/61 και έφθασε μέχρι το βαθμό του συνταγματάρχη, τον οποίο κατέχει από 15/6/91. Ας σημειωθεί ότι υπηρετεί με απόσπαση στην Εθνική Φρουρά.

5

Το καθού η αίτηση Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών (εφεξής το Συμβούλιο) συνήλθε στις 2/12/94. Ο δικηγόρος του αιτητή υποστήριξε πως η σύνοδος του δεν ήταν τακτική, όπως πράγματι ισχυρίζεται ο καθού. Και ο λόγος γιαυτό είναι ότι η τακτική ετήσια σύνοδος πραγματοποιείται μέσα στην πρώτη εβδομάδα Απριλίου (βλέπε Καν. 38 (3) των περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμών του 1990, Κ.Δ.Π. 90/90 και τροποποιήσεις των Κανονισμών από τις Κ.Δ.Π. 157/91, 25/92, 139/92, 14/93 και 297/94). Επρόκειτο για έκτακτη κρίση. Κατά την εισήγηση, το γεγονός αυτό αντανακλά στη νομιμότητα της συγκρότησης, σύγκλησης και λειτουργίας του Συμβουλίου και κατ' επέκταση στη νομιμότητα της επίδικης απόφασης.

20

Θα μπορούσε εδώ να αναφερθεί και δεύτερο επιχείρημα του αιτητή που έχει ως επίκεντρο τη συγκρότηση του οργάνου αυτού: ότι ενόψει της απόφασης **Δημήτρης Κωνσταντινίδης ν. Δημοκρατίας** (1995) 4 Α.Α.Δ. 1634, η συγκρότηση πάσχει λόγω συμμετοχής στο Συμβούλιο πολιτικών προσώπων δηλαδή υπουργών (αναφορικά με τη σύνθεση του Συμβουλίου βλέπε Καν. 38).

25

Όπως και νάχει το ζήτημα γεγονός είναι πως το Συμβούλιο έκρινε τον αιτητή προακτέο κατ' αρχαιότητα. Η απόφαση αυτή, που κοινοποιήθηκε στον αιτητή την 27/12/94, αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής. Είναι η θέση του αιτητή πως διέθετε όλα τα προσόντα και υπήρχαν όλα τα δεδομένα για την κατ' εκλογήν προαγωγή του. Θα εξηγήσω στο σημείο αυτό ότι κατά τον Καν. 41(γ) για τους αξιωματικούς που βρίσκονται στην κορυφή της ιεραρχίας, περιλαμβανομένων και συνταγματάρχων, προβλέπεται πολλαπλή διαβάθμιση των κρίσεων. Έτσι έχουμε προακτέους (i) κατ' απόλυτον εκλογήν (ii) κατ' εκλογήν, (iii) κατ' αρχαιότητα και (iv) απλώς τους παραμένοντες στον ίδιο βαθμό [Κ.Δ.Π. 25/92, καν. 2 (β)].

35

Η σημασία της διάκρισης είναι δεδομένη. Αποτελεί τη βάση για την προαγωγική εξέλιξη των αξιωματικών. Όπως ορίζει ο Καν. 46(1) οι προαγωγές διενεργούνται "από τους οριστικοποιημένους πίνακες των προακτέων, με βάση την αρχή ότι εκείνοι που κρίθηκαν και εκείνοι που κρίθηκαν προακτέοι κατ' εκλογήν προηγούνται εκείνων που κρίθηκαν προακτέοι κατ' αρχαιότητα"

40

(Κ.Δ.Π. 25/92 καν. 5). Πέραν τούτου με βάση την ίδια διάταξη βελτιώνεται η θέση των προαγομένων κατ' εκλογήν έναντι εκείνων που ανελίχθηκαν κατ' αρχαιότητα. Θεωρούνται ότι προηγούνται σε αρχαιότητα.

5

Αναφορικά με την ουσία η απόφαση προσβάλλεται σαν αναιτιολόγητη. Και στην καλύτερη περίπτωση σαν αντιφάσκουσα με τα δεδομένα της υπόθεσης. Ας δούμε λοιπόν πως το Συμβούλιο αιτιολόγησε την απόφαση του:

10

"Το Συμβούλιο κατέληξε στην πιο πάνω απόφαση, αφού σημείωσε ότι, παρόλο που οι βαθμολογίες του κρινόμενου στα ουσιαστικά προσόντα στις Εκθέσεις Ικανότητας του στον κατεχόμενο βαθμό, δικαιολογούν την κατ' εκλογήν κρίση του, ωστόσο, αφού συνεκτίμησε και αξιολόγησε το σύνολο των κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στον Στρατό στοιχείων, τον έκρινε προακτέο κατ' αρχαιότητα."

15

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας υπέβαλε ότι η απόφαση ικανοποιεί απόλυτα την απαίτηση για αιτιολόγηση. Γιατί συμπληρώνεται από το περιεχόμενο του ατομικού του φακέλου. Προς τον σκοπό αυτό επισύναψε στην αγόρευση του το παράρτημα 9 από το φάκελο λέγοντας πως είναι τα ίδια στοιχεία που έθεσε ο εισηγητής ενώπιον του Συμβουλίου. Ο αιτητής το αμφισβήτησε. Επέμεινε πως είναι άγνωστα όσα ο εισηγητής ανέφερε στο Συμβούλιο. Το πρακτικό όμως επιμαρτυρεί μία διαφορετική ιστορία. Τα στοιχεία που αποκάλυψε ο εισηγητής ταυτίζονται με εκείνα του φακέλου του κάθε κρινόμενου. Αναφέρεται συναφώς πως λήφθηκαν υπόψη, εκτός του ονομαστικού πίνακα των αξιωματικών και περίληψη των στοιχείων από τον Ατομικό Φάκελο σε σχέση με τον καθένα από αυτούς και

20

25

30

"τα λεπτομερή στοιχεία που έθεσε υπόψη του (Συμβουλίου) ο εισηγητής για τον κάθε κρινόμενο αξιωματικό, τα οποία αφορούν το σύνολο των κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στο Στρατό στοιχείων, όπως αυτά προκύπτουν από τον Ατομικό του Φάκελο, ο οποίοςς βρισκόταν ενώπιον του Συμβουλίου".

35

Επανερχομαι στο επιχείρημα που αφορά την αιτιολογία της επίδικης απόφασης. Για να εξετασθεί πρέπει να έχουμε κατανοούν την πρόβλεψη του Καν. 41(3). Για να θεωρηθεί αξιωματικός ως προακτέος κατ' εκλογήν πρέπει η βαθμολογία για τα ουσιαστικά του προσόντα "στις Εκθέσεις Ικανότητας που έχει στον κατεχόμενο βαθμό να είναι τουλάχιστον πολύ κα-

40

5 λός". Σύμφωνα με τον Καν. 30(5) η ψηλότερη βαθμολογία είναι "εξαιρετος" και αντιστοιχεί με τον αρ. 10. Ακολουθεί ο χαρακτηρισμός "πολύ καλός" που εκφράζεται αριθμητικά με το 9. Έπονται τρεις χαμηλότερες διαβαθμίσεις στην κλίμακα βαθμολογίας. Ωστόσο δεν είναι ανάγκη να δώσουμε λεπτομέρειες γιατί δεν αφορούν την υπόθεση.

10 Από το παράρτημα 9 προκύπτει ότι (α) από το 1968 μέχρι το 1990 η βαθμολογία του αιτητή ήταν για τα πλείστα χρόνια "εξαιρετη". Και για τα υπόλοιπα "λίαν καλή" με εξαίρεση το έτος 1987 που βαθμολογήθηκε ως "καλώς" (1/1/87-25/3/87), (β) κατά τον κρίσιμο χρόνο, που κατείχε το βαθμό του συνταγματάρχη, η βαθμολογία του ήταν εντυπωσιακά ψηλή και κατά μέσο όρο πλησίαζε το 10, (γ) δεν είχε πειθαρχικό μητρώο ούτε οποιοδήποτε αρνητικό σχόλιο, (δ) το 1974 κατά τη διάρκεια της εισβολής πολέμησε με "απαράμιλλο και παραδειγματικό ηρωισμό και αυτοθυσία ..." και (ε) γενικά δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να αμαυρώνει ή να μειώνει με οποιοδήποτε τρόπο τη λαμπρή υπηρεσιακή εικόνα του αιτητή.

20 Από την πιο πάνω ανάλυση συνάγεται ότι ο αιτητής συγκέντρωνε, όπως άλλωστε δέχεται και η ίδια η απόφαση, όλα τα δεδομένα που δικαιολογούσαν διαφορετική κρίση. Η κατάληξη του Συμβουλίου να τον θεωρήσει προακτέο κατ' αρχαιότητα περιέχει 25 στοιχείο αντινομίας. Και βρίσκεται σε σαφή αντίθεση με τα στοιχεία. Ούτε υποδεικνύεται ποία από τα συνεκτιμηθέντα στοιχεία "τα οποία αφορούν το σύνολο των κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας στο Στρατό στοιχείων" μπορούσε να ανατρέψει την προοπτική να κριθεί ο αιτητής ως προακτέος κατ' εκλογήν.

30 Δε θα ήταν άσχετο να αναφερθώ σε αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας που θίγουν θέματα αιτιολογίας. Έχουν σαν υπόβαθρο νομοθετικές διατάξεις αλλά απ' ότι ήμουν σε θέση να εξακριβώσω οι κανονισμοί μας έχουν ως πρότυπο τις ρυθμίσεις εκείνες.

40 "..... για την αιτιολόγηση δε της κρίσεως αυτής (ως προακτέου κατ' αρχαιότητα) πρέπει αφενός να προκύπτει, από το οικείο πρακτικό, σε ποιο ή σε ποια συγκεκριμένα ουσιαστικά προσόντα ο κρινόμενος αξιωματικός υστερεί, και δή σε σημείο που κατά την κρίση του Συμβουλίου επιβάλλει το χαρακτηρισμό του ως κατ' αρχαιότητα προακτέου, αφετέρου δε να μνημονεύονται ρητά συγκεκριμένα στοιχεία εκ του Ατομικού Φακέλου του Αξιωματικού ή γνώση από προσωπική αντίληψη των

μελών του Συμβουλίου τα οποία συνδεόμενα προς τα ουσιαστικά προσόντα βαρύνουν τον Αξιωματικό και θεμελιώνουν τη δυσμενή κρίση του Συμβουλίου: 973, 1513, 2814/89"

Εδώ τα στοιχεία φανερώνουν αδιάλειπτα, επί σειρά ετών, ικανοποιητική υπηρεσία στο προβλεπόμενο επίπεδο, χωρίς τίποτε να επισκιάζει την άριστη εικόνα του αιτητή. Η μνεία σε συνεκτίμηση και αξιολόγηση των στοιχείων στο σύνολο τους χωρίς εξειδίκευση είναι απελπιστικά ασαφής. Και ενόψει αυτών τούτων των στοιχείων που υπάρχουν στο Παράρτημα 9 είναι 5
10
15
αδικαιολόγητη. Η αντίφαση που εμπεριέχεται στην απόφαση και η διάσταση της με τα πραγματικά δεδομένα την καθιστούν νομικά επιλήψιμη. Και γιαυτό την ακυρώνω με βάση την εξουσία που μου παρέχει το άρθρ. 146.4(β) του συντάγματος. Με έξοδα.

Το συμπέρασμα μου, που αφορά την αιτιολογία της πράξης, καθιστά περιττή την εξέταση οποιουδήποτε άλλου θέματος περιλαμβανομένης και της αντισυνταγματικότητας της απόφασης: βλέπε *The Board for Registration of Architects & Civil Engineers ν. Christodoulos Kyriakides* (1966) 3 C.L.R. 640, 654-655, *Μιχάλης Παναγιωτίδης ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 495, 500, *Καραλιώτας ν. Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 1701, 1709 και *P.I.K. ν. Καραγιώργη & Άλλων* (1991) 3 Α.Α.Δ. 159, 187. 20

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.